

ประกาศจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เรื่อง อัตราการเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ค่าเช่าที่พัก และค่าพาหนะในการเดินทางไปราชการต่างประเทศ
พ.ศ. 2540

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 16 ข้อ 21 และข้อ 23 แห่งระเบียบจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินรายได้ต่างๆ ของมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2539 ที่ประชุมคณบดีในการประชุมครั้งที่ 13/2540 จึงอนุมัติให้มีประกาศไว้ดังนี้

ข้อ 1 ประกาศนี้เรียกว่า “ ประกาศจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเรื่องอัตราการเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ค่าเช่าที่พัก และค่าพาหนะในการเดินทางไปราชการต่างประเทศ พ.ศ. 2540 ”

ข้อ 2 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2540 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ในประกาศนี้

“ การเดินทางไปราชการต่างประเทศ ” หมายถึง การเดินทางไปราชการในต่างประเทศเป็นการชั่วคราว โดยได้รับอนุมัติจากเจ้าสังกัด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อไปศึกษาดูงานหรือเจรจาธุรกิจเพื่อประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัย หรือประชุมสัมมนาหรือเสนอผลงานทางวิชาการ หรือไปในกิจการอื่นๆ ตามที่อธิการบดีอนุมัติ

“ ต่างประเทศ ” หมายถึง ประเทศในกลุ่มต่างๆ 5 กลุ่ม ตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ 4 ให้ผู้ที่ได้รับอนุมัติให้เดินทางไปราชการต่างประเทศ สามารถเบิกค่าใช้จ่ายเป็นเงินอุดหนุนทั่วไปเหมาจ่าย รวมค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าที่พัก ค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางไปราชการต่างประเทศ ส่วนค่าพาหนะเดินทางระหว่างประเทศ และค่าพาหนะเดินทางภายในต่างประเทศ ให้เบิกจ่ายตามที่จ่ายจริง โดยเสนอหลักฐานประกอบการขอเบิกจ่าย

ข้อ 5 อัตราเงินอุดหนุนเหมาจ่ายสำหรับค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางไปราชการต่างประเทศ ให้เบิกจ่ายดังนี้

5.1 ข้าราชการระดับ 9 ขึ้นไป ให้เบิกจ่ายลักษณะเหมาจ่ายในอัตราดังนี้

ประเทศกลุ่มที่ 1 อัตราวันละ 6,450 บาท (หกพันสี่ร้อยห้าสิบบาทถ้วน)

ประเทศกลุ่มที่ 2 อัตราวันละ 6,000 บาท (หกพันบาทถ้วน)

ประเทศกลุ่มที่ 3 อัตราวันละ 5,250 บาท (ห้าพันสองร้อยห้าสิบบาทถ้วน)

ประเทศกลุ่มที่ 4 อัตราวันละ 4,250 บาท (สี่พันสองร้อยห้าสิบบาทถ้วน)

ประเทศกลุ่มที่ 5 อัตราวันละ 3,500 บาท (สามพันห้าร้อยบาทถ้วน)

5.2 ข้าราชการระดับ 8 ลงมา ให้เบิกจ่ายลักษณะเหมาจ่าย ในอัตราดังนี้

ประเทศกลุ่มที่ 1 อัตราวันละ 4,640 บาท (สี่พันหกร้อยสี่สิบบาทถ้วน)

ประเทศกลุ่มที่ 2 อัตราวันละ 4,325 บาท (สี่พันสามร้อยยี่สิบบาทถ้วน)

ประเทศกลุ่มที่ 3 อัตราวันละ 3,800 บาท (สามพันแปดร้อยบาทถ้วน)

ประเทศกลุ่มที่ 4 อัตราวันละ 3,100 บาท (สามพันหนึ่งร้อยบาทถ้วน)

ประเทศกลุ่มที่ 5 อัตราวันละ 2,575 บาท (สองพันห้าร้อยเจ็ดสิบบาทถ้วน)

ในกรณีจำนวนวันที่พักแรม และจำนวนวันที่ปฏิบัติราชการไม่เท่ากัน ให้คำนวณตามจำนวนวันที่มีการพักแรม ตามข้อ 5.1 หรือข้อ 5.2

และสามารถเบิกเงินอุดหนุนเหมาจ่ายเป็นค่าเบี้ยเลี้ยงได้อีกสำหรับวันที่มิได้พักแรม ในอัตราวันละ 1,750 บาท (หนึ่งพันเจ็ดร้อยห้าสิบบาทถ้วน) สำหรับข้าราชการระดับ 9 ขึ้นไป หรืออัตราวันละ 1,200 บาท (หนึ่งพันสองร้อยบาทถ้วน) สำหรับข้าราชการระดับ 8 ลงมา ในการนับเวลาการไปราชการต่างประเทศ ให้นับตั้งแต่วันที่ออกเดินทางจากประเทศไทยจนถึงประเทศไทย เศษของวัน ในส่วนที่เกิน 6 ชั่วโมง ให้คิดเป็น 1 วัน

ข้อ 6 ค่าพาหนะเดินทาง ให้เบิกจ่ายดังนี้

6.1 ค่าพาหนะเดินทางระหว่างประเทศโดยทางเครื่องบิน ให้เบิกจ่ายตามที่จ่ายจริง โดยแสดงหลักฐานเมื่อขอเบิกจ่ายทั้งนี้ต้อง

ไม่มากกว่าอัตราที่ข้าราชการพึงจ่ายตามค่าโดยสารชั้นประหยัดของบริษัทการบินไทย จำกัด

6.2 ค่าพาหนะเดินทางระหว่างเมือง หรือระหว่างประเทศโดยใช้พาหนะอื่น ให้เบิกจ่ายตามที่จ่าย

จริง ตามความจำเป็นและประหยัด
โดยต้องแสดงหลักฐานเมื่อขอเบิกจ่าย

6.3 ค่าพาหนะเดินทางภายในต่างประเทศให้เบิกจ่ายตามที่จ่ายจริง โดยต้องแสดงหลักฐานเมื่อขอ
เบิกจ่าย

6.4 ในกรณีที่ไม้อาจแสดงหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายตามข้อ 6.2 หรือข้อ 6.3 ได้ด้วยเหตุจำเป็น
อย่างยิ่ง ให้ทำหนังสือรับรองค่าใช้จ่ายแทนหลักฐานได้

ข้อ 7 ผู้เดินทางจะเบิกค่าใช้จ่ายได้เฉพาะช่วงเวลาที่ปฏิบัติราชการในต่างประเทศตาม วัตถุประสงค์ที่ระบุ
และได้รับอนุมัติไว้ หากมีการลาราชการ
ต่อหลังจากเสร็จสิ้นภาระกิจจะไม่สามารถเบิกจ่ายได้ในช่วงเวลาที่ลาราชการนั้น

ข้อ 8 ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศ หากได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากต่างประเทศหรือหน่วยงาน
ใดๆ ในเรื่องค่าใช้จ่าย ให้เบิกจ่ายสมทบได้อีก หากอัตราและจำนวนเงินที่ได้รับการสนับสนุนนั้นต่ำกว่าอัตราที่
กำหนดไว้ในประกาศนี้

ข้อ 9 การขอเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายตามข้อ 5 และข้อ 6 ที่เบิกจ่ายจากงบประมาณแผ่นดินได้ให้เป็นไปตาม
อัตราที่พึงเบิกจ่ายจากงบประมาณแผ่นดิน

ข้อ 10 ในกรณีอื่นที่มีได้กำหนด ในประกาศนี้ หากต้องการกำหนดขึ้นใหม่หรือแตกต่างไปจากที่กำหนด ใน
ประกาศนี้ให้จัดทำเป็นประกาศเพิ่มเติม ส่วนในกรณีที่ต้องกำหนดขึ้นเป็นกรณีพิเศษเฉพาะกิจ ให้เสนอขออนุมัติ
ต่ออธิการบดี

เอกสารแนบท้ายประกาศจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เรื่อง อัตราการเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ค่าเช่าที่พัก และค่าพาหนะในการเดินทางไปราชการต่างประเทศ
พ.ศ. 2540

การจัดกลุ่มประเทศต่างๆ เป็นกลุ่ม โดยอนุโลมตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงเดินทาง
และค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2539 ดังต่อไปนี้

ประเทศกลุ่มที่ 1 หมายถึง ประเทศที่มีสิทธิเบิกค่าเช่าที่พักเพิ่มขึ้นจากประเภท ก.ตามระเบียบกระทรวง
การคลัง ว่าด้วยการเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงเดินทาง และค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2539
ในอัตราที่สูงซึ่งได้แก่

1. สาธารณรัฐฝรั่งเศส
2. สหพันธรัฐรัสเซีย
3. ญี่ปุ่น

ประเทศกลุ่มที่ 2 หมายถึง ประเทศที่มีสิทธิเบิกค่าเช่าที่พักเพิ่มขึ้นจากประเภท ก.ตามระเบียบกระทรวง
การคลัง ว่าด้วยการเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงเดินทาง และค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2539
ในอัตราระดับรองลงมา ได้แก่

1. สหรัฐอเมริกา
2. สหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ
3. ราชอาณาจักรสเปน
4. สาธารณรัฐอิตาลี
5. สาธารณรัฐสิงคโปร์

ประเทศกลุ่มที่ 3 หมายถึง ประเทศตามประเภท ก.ตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเบิกจ่ายเบี้ย
เลี้ยงเดินทาง และค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2539 ได้แก่

1. เครือรัฐออสเตรเลีย
2. สาธารณรัฐออสเตรเลีย
3. ราชอาณาจักรเดนมาร์ก
4. สาธารณรัฐฟินแลนด์
5. สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน
6. ราชอาณาจักร

เนเธอร์แลนด์

7. ราชอาณาจักรนอร์เวย์
8. ราชอาณาจักรสวีเดน

9. สมาพันธรัฐสวิส (สวิตเซอร์แลนด์)	10. ราชอาณาจักรเบลเยียม
11. แคนาดา	12. สาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้)
13. สาธารณรัฐโปรตุเกส	14. ใต้หวัน
15. สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล	16. สาธารณรัฐโปแลนด์
17. กัมพูชา	18. ราชรัฐลักเซมเบิร์ก
19. สาธารณรัฐชิลี	20. นิวซีแลนด์
21. ฮังการี	22. สาธารณรัฐฟิลิปปินส์
23. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย	24. สาธารณรัฐตุรกี
25. สหราชอาณาจักรออสเตรีย	26. สาธารณรัฐฮังการี
27. สหพันธ์สาธารณรัฐยูโกสลาเวีย	28. สาธารณรัฐไอซ์แลนด์
29. ราชอาณาจักรมอริอ็อกโก	30. มอริเชียส
31. สาธารณรัฐเช็ก	32. สาธารณรัฐสโลวาเกีย
33. ราชรัฐโมนาโก	

ประเทศกลุ่มที่ 4 หมายถึง ประเทศตามประเภท ข. ตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเบิกจ่าย เบี้ยเลี้ยงเดินทาง และค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2539 ได้แก่

1. รัฐบาลไต้หวัน	2. สาธารณรัฐประชาชนจีน
3. สาธารณรัฐไซปรัส	4. สาธารณรัฐอินเดีย
5. สาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน	6. สาธารณรัฐอิรัก
7. รัฐอิสราเอล	8. ราชอาณาจักรฮังการี
9. รัฐคูเวต	10. สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน
11. รัฐสุลต่านโอมาน	12. รัฐกาตาร์
13. ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย	14. สาธารณรัฐประชาชน

บังกลาเทศ

15. เนการาบรูไนดารุสซาลาม (บรูไน)	16. สาธารณรัฐอาหรับซีเรีย
17. ราชอาณาจักรตองกา	18. ราชรัฐอันเดอร์รา
19. สาธารณรัฐเฮลเลนิก (กรีซ)	20. โรมานี
21. สาธารณรัฐบุรุนดี	22. สาธารณรัฐแคเมอรูน
23. สาธารณรัฐแอฟริกากลาง	24. สาธารณรัฐชวา
25. สาธารณรัฐโกตดิวัวร์ (ไอเวอรีโคสต์)	26. สาธารณรัฐจิบูตี
27. สาธารณรัฐอาหรับอียิปต์	28. สาธารณรัฐแกมเบีย
29. สาธารณรัฐกานา	30. สาธารณรัฐเคนยา
31. สาธารณรัฐมาลี	32. สาธารณรัฐอิสลามมอริเตเนีย
33. สาธารณรัฐไนเจอร์	34. สาธารณรัฐเซเนกัล
35. สหพันธ์สาธารณรัฐไนจีเรีย	36. สาธารณรัฐเซียร์ราลีโอน
37. สหสาธารณรัฐแทนซาเนีย	38. สาธารณรัฐเบนิน
39. เครือรัฐบาฮามาส	40. สาธารณรัฐคอซตาริกา
41. สาธารณรัฐปานามา	42. สาธารณรัฐตรินิแดดและ

โตเบโก

43. จาเมกา	44. สาธารณรัฐอาร์เจนตินา
45. สาธารณรัฐโครเอเชีย	46. สาธารณรัฐสโลวีเนีย
47. สาธารณรัฐบอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา	48. สาธารณรัฐมาซิโดเนีย
49. สาธารณรัฐอาร์เมเนีย	50. สาธารณรัฐอาเซอร์ไบจาน
51. สาธารณรัฐเบลารุส	52. สาธารณรัฐเอสโตเนีย
53. สาธารณรัฐจอร์เจีย	54. สาธารณรัฐคาซัคสถาน
55. สาธารณรัฐคีร์กีซสถาน	56. สาธารณรัฐมอลโดวา

57. สาธารณรัฐลิทัวเนีย	58. สาธารณรัฐมอลโดวา
59. สาธารณรัฐทาจิกิสถาน	60. เดิร์กเมนีสถาน
61. ยูเครน	62. สาธารณรัฐอุซเบกิสถาน
63. สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา	64. สหรัฐแม็กซิโก
65. มาเลเซีย	66. ราชอาณาจักรเนปาล
67. สาธารณรัฐแอฟริกาใต้	68. สาธารณรัฐบัลแกเรีย
69. สาธารณรัฐยูกันดา	70. สาธารณรัฐแซมเบีย
71. สาธารณรัฐซิมบับเว	72. สาธารณรัฐตูนิเซีย

ประเทศกลุ่มที่ 5 หมายถึง ประเทศตามประเภท ค. ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่าย เบี้ยเลี้ยงเดินทาง และค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2539 ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมืองอื่นๆ นอกจากที่กำหนดในประเภท ก. และประเภท ข.